

ביאור על הגבורין מספר יהושע

התעקס כס' קצו ארץ בקצרה עם חוספת ביאור בסירתא דשמיא כאשר יראה המעין :

סימן מזו ספיק ז' אשר נוכח למעלה ארומים אינו מוכן אס' היו עומדים נוכח זה חול זס מלפני לרמס' אס' ממזרח למערב אך הדיעה טפה פסירופו מלפני לדרום וככ"ו לא ידוע אס' היום מעלנו הדיומים לפנים מן הסווס אס' מחוץ לרמס' אך מלפון רש"י שכסב נמלא הנחל חוץ מן הסווס גרסה שספרס פמבלה ארומים לפנים מן הסווס ונ"ע . ספוק ח' יתה אינו ידוע אי קאי על מערב של גיבסא חו על מערב של כל ארץ ישראל . ספיק ס' ומאר הגבול ככלה . ז"ל ס' קאי ארץ הסווס ויולא עיד ככליתסו וגבול יהודה מרחיב פד בעלה וק' ס' יתה בנחמה ספ"ל . ונראה מדבריו כבעלה אינה גבול יהודה אלא שגבול היה מרחיב עד בעלה ולא בעלה כגל . ספוק ל"ב כרש"י ונפרס אחה מולא שלמים והמוניה כשפדוקדק כחשפון נרץ להטוב כספוק כ"ס והאר מדהה לפי עיירות גס וקיריות חלרון לפתי עיירות אף שלא כסוב ודהחה וחלרון כו"ו וי"ט :

סימן ס"ו ספוק ח' מירון יריחו למי יריחו מרחה . ז"ל ס' ק"ל למרחה מחסיל בגבול מירון יריחו וסך למי יריחו ויריחו לא היה גבול בני יוסף עד הים הגדול לפי גבול גימיון היה מספוק גימיון ס' ק"א ולא הביקו לפשר כל מילר דרומה של בני יוסף עד הים הגדול לפי גבול גימיון היה מספוק גימיון מעמרות אדר אשר מנב לביה מרוח ההחמון עד גבול בני יהודה ועדיין ללא נחפרס לך כסס וכו' מולא וכו' בימס עכ"ל . ספוק ה' וי"ז גבול בני אפרים כו' וי"ב ס' ק"א אפרים ומכסה חלקו גימיון כל אחד נפל חלק כסרי עמלו כמ"ס לקמן ס' י"ח ספוק י' גנבה לאפרים וי"גה למכסה ומילר דרומה של אפרים ככר מפורס למעלה מהירדן עד הים הגדול ועשה מפרס רוחב גבולו מן הדרום ללפון . ומ"ס מזרחה עמרות אדר עד בית חרוץ העליון ר"ל עמרות אדר היה במילר דרומה של אפרים והיה רוחבו גימיון ע"ד בית חרוץ העליון עכ"ל . ספוק ו' המכמחה מלפון ז"ל ע"שוי מפרס עד היכן גימיון רוחבו עד להלן ואחר מביית חרוץ הלך הגבול למערב למכמחה מלפון ר"ל שמכמחה היה למסה לזר מערב החם בין חירון ומסחילה היה הסווס הולך גימיון חרוץ לזר מפכר מעט עד שגבר לפון מכמחה וסוב החסיל להרחיב רוחב גבול מזרח שלו לזר לפון ומ"ס כספוק ומכס הגבול מזרחה חלבה שילה ס' מלפון המכמחה חסיל עוד להרחיב הגבול ללפון למזרח חלבה שילה ועבר לחוון ממזרח יממה ס' הסווס יולא עוד כבלע"ו : והגבול מרחיב עד למזרח ימנה כל זה היה רוחב גבול אפרים מעמרות אדר עד ימנה ועשה חור ונפרס גימיון למזרח ומערב זה שאלמר כספוק ז' וירד גימיונה למזרח עמרות ונפרסה פ"ס למעלה כנגד מזרח ימנה ופנע בירוח שיהיה עוד למעלה למזרח . ויולא הירדן מיריחו היה הסייער הולך למזרח אפרים הירדן מדרום ללפון ר"ל מהירדן היה גבול מזרח של אפרים מדרום ללפון ותכ במילר לפון סיה עיר ופשה הפתח חה שאחר כספוק ח' מהסווס ילך הגבול ימנה נחל קנה ס' מחסווס יסוב חסווס פדס לזרך הארץ ממזרח למערב למנה קנה ומנב לנחל כמח"כ גבורל מנשה והיו מולא חויו סיה ס' מנחל קנה הולך בגבול מעמרות ס' אגדול . וערים אלה מחסווס עד נחל מנה היו לאפרים בחוץ ערי מנשה כמו שספרס בגבול מנשה . עכ"ל ס' קאי ארץ בטינו לפון קנא . ומ"ס (כספוק ח') זלחה נחלה מכה בני אפרים וגו' וספרים מהגבולס וגו' ז"ל ר"ל עם הערים מהגבולס שפרי כסוב כחן מחסווס ירד הגבול ימנה נחל קנה ר"ל למערב ארץ ישראל לנחל קנה ומספחה עד נחל קנה היה לאפרים בחוץ ערי מנשה כו' עכ"ל :

סימן י"ח ספוק ז' מלשר המכמחה אשר על סוי שכס ז"ל גבול דרום **א** ארץ **ב** הים לזון מנשה כמח"כ לקמן וכאכר יסנעון מלפון . והיה רוחב גבול מנשה מלשר דהיינו מלפון וסך לדרום עד גבול אפרים עד המכמחה אשר על סוי שכס זהו המכמחה הנלמדר בגבול בני אפרים וירד בגבול סיסס המכמחה מלפון חה שכהוב מלשר המכמחה אשר על סוי שכס ר"ל רוחב גבול מנשה עם הערים שיהיה לאפרים על גבול מנשה ואח"כ מפרס עד סימון גימיון גימיון ארץ מנשה ואלך אפרים על גבול מנשה ואלך אפרים אל סימון ר"ל ממכמחה הולך רוחב הסייער ממערב למזרח אל עיר מנשה סימון ולמרגס סימון ומפרס מילר דרום כמו לפון וימיון ועוד הולך הגבול למעלה אל ימני עין הסווס זה היה חסו מילר דרומי של סרעפס כמס שיהיה לאפרים על גבול מנשה דהיינו ממכמחה פהוא לזר מערב עד חסווס פהוא לזר מזרח וחוזר ומפרס כספוק למי סיה חוון רעפס וחמ"כ מפרס כספוק מילר לפון אוחה רעפס דהיינו כספוק ח' מפרס כספוק למי סיהס חווס רעפס ח"ס ומנשה סיהס ח' ארץ סווח הכפרים וההחיים ומסווח הסייער . עמשה אל גבול מנשה לגו' אפרים וכספוק ס' ונפרס מילר לפון רעפס ח"ס וירד בגבול נחל קנה ר"ל מחסווס סלך הגבול לפשויו למערב לנחל קנה ומ"ס ספוק ערים הללה לאפרים בחוץ ערי מנשה ר"ל לא חסווס לזר סיה לאפרים על גבול מנשה אלא כל הערים שבתוך אוחה רעפס שיהיה לאפרים ברוך ערי מנשה סיהס . נחל קנה כמקצוע לטוניה מערביה עד המכמחה פהוא בדרומים מערביה וממס למזרח עד חסווס פהוא כמקצוע לטוניה מזרחיה של הרעפס עד עין חה חסווס פהוא כמקצוע מערביה מזרחיה של הרעפס חלכל כל רוחב רוח מזרחיה של אפרים סיה מרחיב עוד לזר דרום דהיינו מעין חסווס סלך עוד מילר המזרחי לזר דרום עד יריחו שיהיה עומד אלא מקצוע דרומית מזרחיה של אפרים ונחל קנה נקרא על שם הסייער קנה שיהיה כנגדו בגבול אשר . ומ"ס כספוק ס' גנבה לנחל ר"ל חוס סייער מחסווס סלך בדרומה ס' נחל ויולא בני הרעפס שיהיה לאפרים על גבול מנשה ומנב לנחל ירד הגבול ימנה לזר הגבול וסווס לפון אפרים כמח"כ גבול בני אפרים כו' ס' ס' מחסווס סלך הגבול ימנה נחל קנה והיו מולא חויו סיה ס' מנחל קנה הולך למערב מלפון קנא . ומ"ס מנשה מלפון לנחל ר"ל אפרים מפרס מילר דרום מנשה חוון מפרס מילר לפון מנשה וסיה מלפון נחל קנה רוחב גבול מנשה כל רוחב סנהל עכ"ל בטינו לפון קנא לטוניה מילר . ספוק י' גנבה לאפרים ולמנשה למנשה

ביאור הגבולין

למטה ז' ר"ל חציה נטל חלקי בדרום על אחת רשעה שכן יאודע לשאר שפטים ומתה נטל חלקי כפיא ש
איה רשעה שכן יאודע לשאר שפטים ולא קאי על נחל קנה שאפים נטל מדרום הנחל ומתה נטל חלקי כפיא
גבול של מ' היה כי הצידי שפטי לאשרים על גבול היה מצד נחל כ"ל אלף מ"ב שקלי על חלקי סלחן כפיא
יאודע לשאר שפטים ומ"ב ויהי היה גבולו ר"ל מיצר מערב פתח היה היה הגבול שהוא מערב הארץ ומ"ב
והיפסך במזרח ר"ל מזרח מתה פגע במערב ישפך ולקח לא חזר הירדן בגבול מתה כי פה שפיה עלו
לכר לא הגיע עד הירדן עכ"ל . ברש"י לזר הארץ שכן בני יאודע לבני יוסף נראה להגיש שכן בני יאודע
לשאר שפטים וכן כפסר קאי ארץ כמוב בום השלשן וק"ל :

סימן י"ח מסוק י"א וי"א גבול גורלם בין בני יאודע ובין בני יוסף ז"ל בנימין ג"כ לקח כחיי יאודע ולא היה
לר"ל לארש מיצר גבול בנימין כי לפסן יאודע הוא דרום בנימין ודרום בני יוסף הוא לפסן בנימין
וזכר נחשש מיעירי גבוליהם רק בגבול מיצר מערבו של בנימין שעדיין לא נזכרשפוטאר דברים שמתחדשו בו לכך
הגיש עכ"ל . מסוק י"ב ויהי נחל אלף גבול לשאר גבול ר"ל מיצר מצויים מזרחים שלו הסחיל פן הירדן ועלה אל
כי-קרימו משפן ממזרח למערב נחל ירימו להגיש פן החום גבול בקום ולמזרח ירימו הים עיר ומהם גלגל
ובש ההלון אשר לו בו גלילה הרחפונה בבגרב אח הירדן ובש הקום י"ב אכניה ולא זו היא גלגל האמור
גבול בני יאודע כמ"ש יהושע ט"ו ואלו פונה אל הגלגל . ומ"ב ועלה בהר ימה ר"ל מירימו ע"ה הגבול על הסר
שהיה למזרח בית חן עין מהשפחהו לטיל בגבול בני יוסף . ומ"ב והיו זאלאסווי מדברה בית חן ר"ל במדבר
בית חן כלה חום המיזר ליקר כפי השוה ממזרח למערב רק הסחיל לעקש כאלכאון לדרום וגבול בנימין מתקאר
בנו שהוכחתי לעיל בגבול בני יוסף עכ"ל :

מסוק י"ג ועבר משם הגבול לחם ז"ל ר"ל ממדבר בית חן י"א חום המיזר כאלכאון לדרום לבית אל ומצית
אל י"א לזו כו' ומ"ב וירד הגבול עשרות אדר ר"ל כל זה י"א חום המיזר וגבול בנימין מתקאר עד עשרות
אדר עכ"ל :

מסוק מ"ד ברש"י ולא ידעתי איזה ים הוא ז"ל פסר קאי ארץ לפי שאי אפשר לעור שימה שירשוו לשערב
כי אדרבה הים הן למזרח ודבר זה אי אפשר לרש"י לכתוב בגבול יאודע סי' ט"ו ובמסוק י' והשב
הגבול מבצלה ימה אל הר שער שפס אינו מוכרח שיש לעור ששירשוו מערב שפס מנה ממזרח למערב ומ"ב
במסוק וי"א אל מעין מי נפוחו כו' ר"ל חום המיזר י"א וגבול בנימין מרחיב עד עין רגל כמו שמתפרש בגבול
בני יאודע עכ"ל . במסוק מי נפוחו ז"ל הר"ל ואתרו כי מעין נפתח הוא עין עשש הנזכר בדר"ל עכ"ל :
מסוק י"ז ומזר משפן אשר לפרש שקאי על לפסן עין רוגל ועין רוגל היה חוץ לגבול בנימין וז"ע . אל
גלילות ז"ל פסר קאי ארץ הוא גלגל הגאמר בגבול בני יאודע עכ"ל :

מסוק י"ח ועבר אל כף מול הערבה ואזה ז"ל ר"ל משפן הערבה עכ"ל :
מסוק י"ט ועבר הגבול אל כף בית הגלה אטוה ז"ל ר"ל לפסן של בית הגלה נחל בית הגלה בתוך גבול יאודע
וכן בית הערבה בתוך יאודע וקשה שכן (ר"ל במסוק כ"ב) מנה בית הערבה בתוך ערי בנימין
וכן בית הגלה (ר"ל במסוק כ"א) מנה כהן לבימין וי"ל שתי בית הערבה היו בית הגלה היה לבנימין על גבול
יאודע כמו שיזה לאשרים על גבול משם עכ"ל :

סימן י"ט מ"י עדים שלש עשרה בשמדקדק אמאל חרבה עשרה וע"כ ז"ל ש' שמוה הכאונים כהן חושב לעיר אחד :
מסוק י"ד ויהי גבול נחלתם עד שריר זו לפסן שער קאי ארץ לפי שעדיין לא נחשש סביב לגבול שום שבב
שטבל נחל סימן ללחיה מקום היה שריר ואלרבה שרש הפכטים שלקחו אחריו הם נמשים בו לכך
כתיב עד בריד ומפסר והוקר מתיבן ב"ה חום המיזר לשריר ולהיבן הן משריר ומעירול נשמש מזוהה מקום היה
שריר דהיינו במקצוע אטוים מזרחים וגבול זולטון ממחיל לרשש במקצוע שטרות מערבים ואחר במסוק י"א ועלה
גבול ר"ל ממערב למזרח בגבול אטוים עד שאל לשריר : ומ"ש השאוק י"ח ומרעלה ר"ל שימה ומרעלה מקצוע אטוים
מערבים אח"כ אחר המסוק ופגז בדבשא ושנע אל הנחל אשר על פ"ו יקועט ושם היה שריר במקום מזרחים אטוים :
ח"ש (במסוק י"ב) ובש שריר קדמה מזרח השמש ר"ל במקצוע אטוים מזרחים הן גבול לירום על גבול
כסלות חטור ר"ל הגבול הן במערב לכסלות חטור ומשפער לאי כסלות חטור החחיל לעקש אטוים לזר
מזרח : וח"ש המסוק וי"א אל הדברה ועלה יסיע ר"ל שהדברים יסיע עמוד בדרום כסלות חטור זה לפעלה מ"ס
גבול י"שכר נחל כהנחל זולטון משפך ממערב כסלות חטור לזר מזרח הן גבול בדרום הדברות וי"ע
וכשפער יסיע החחיל להעקש לזר דרום דהיינו בנימין המזרחי משפן לדרום : ח"ש (במסוק י"ג) והשם שער
קדמה מזרח גישה חטר ומשם הלק למק קאין וי"א רימן המאחר הגשכ כפי' רש"י כל זה י"א חום המיזר
משפן לדרום על פני מזרח עכ"ל :

מסוק י"ד ובסב אחוה הגבול משפן חתן זו לפסו ר"ל שמתקצוע מזרחים לרומים הן הגבול בדרום על לזר שפער
ואחר המסוק שהן הגבול לפסן שמתק לא היה בגבולו והלק הגבול עד לזר מערב : ח"ש במסוק
והיו זאלאסווי ג"כ יספח אל ר"ל בני יספח אל כלה חום מיזר דרומי שם זולטין ומחיל לזרע מיצר מערבי ומ"ב
מנה שריר היה בחיזק אטוים מזרחים של זולטון שהרי כ"ה חטר היה סחיל לזולטון ואטוים חטור היה
גבול נפחלי בחיזר דרום אטוים זולטון כמו שפירש בגבול : בס"ז ובש הגבול לזרח חטור ואטוים זולטון נחל
אש היה שריר בחיזר אחר לא היה חספר שיהיה כסלות הנחל בגבול זולטין סחור לזרחו הנחל בגבול נפחלי .
וכן נחלה הגבול שער פתח ופגע בזולטון ובג" יספח אל חושם לא היה שריר כקצוע אטוים מזרחים לזר הים י

ביאור תבובין

יסתחף אל אצל אהרן : ודע צבטל וזבטן לא אגיע לסירדן למזרחו ולא לסיס אגדול במערבו של מזרחו ומערבו
כיון שאר עבדים מסיקים בניו וזה הוא עמק רש"י ביחוסקל: מה שלקח כ"ו או ג' עבדים ברעוה אחת סמכות
למערב כ"ו לא מלינו שיהיו ברעוה ממזרח למערב ג' עבדים אלא ברעוה פיהם צוטרק עכ"ל :

פסוק כ"ו וקח כ"ו עד סוף הפסוק אל ידוע היכן עמדו אש צבטל סמכרני שטו לו לסיסין מן אגדול : זה
מה שכתוב שהם יערה אינו מוכן הסמך :

פסוק י"ח ויהי צבולה כ"ו זה לכן סמך קצו ארץ צבול ישמך אין נרדף לפרש ענין שממנו שאר מלי השבטים
שהיו לעבדו סביב ממילא כשמש מזרחי אצל הירדן לא יצטול אורו לכך כתיב והיו מולאים צבול
הירדן ר"ל שחוס מירר דרומותו מירר אטע כלו צירוף וסירדן יצטול אורו למרחק אלא הגיע צבול ל"ה אגדול
לכן לא נזכר ים הצדק צבולה כי שאר עבדים מסיקים בניו לים הסדול עכ"ל : אך נבא לפי פירושו איש מוכן
מה שכתוב הפסוק ממסוק י"ח עד פסוק כ"ג באזה מירר היו צמדיו וק"ל :

פסוק כ"ה ויהי צבולו וגו' זו לשון צבול בני אשר מחיל גם כן לפרש ממקצוע פנייה מערבים כמו שהחיל
לפרש צבול בני זבולן והא"כ מירר מזרח וע"כ למד כן ששם היה מחיל לפרש ממירר אחר ההלדק
אי אפשר להסתכל שיהא עיר קנה כמד נחל קנה כמדו צבול משה ויהיה דון סמוך לזבולן כמו שכתוב וזבולן
לח"ף ימים ויבאו על ידון וכן לא ימלא ופגע צבולן ונבי וכתב דברי אלו תוכל לאח וזה :
ויהי צבול ממקצוע מערביה פנייה למזרח חלקה וחלי כ"ו עד משאל ומ"א היה במקצוע מזרחי פנייה עכ"ל :
פסוק כ"ז ופגע בכרמל הימה כ"ו ר"ל לפי שחוס המירר הך ממערב למזרח באלכסון לדרום פגע במערב של
כרמל ובשימור לבנה עכ"ל וק"ל :

פסוק כ"ז ובז מזרח השמש ר"ל משאל המחיל חוס המירר ליתך מלפון לדרום והוא מזרח אשור לבית דגן
ופגע צבולן ובני יסחף חל ר"ל כל זה יאל חוס המירר מלפון לדרום עד גי יסחף חל ר"ל וגי יסחף חל
היה במקצוע דרומית מערביה של זבולן כמו שכתוב במירר דרומו של זבולן והיו מולאיתו גי יסחף חל ומה
שאמר הכתוב ובני יסחף חל פניה ר"ל פגע בלמטה של בני . וכן רליתו במספרים . וכן משמע בפי"ו . וכן
מורה הספס שחמה ללמטה שמתוך לפעלם לגי יסחף חל ומה שאמר הכתוב בית המצק ועיאל ר"ל שהיה
היה אצל בית המצק ואצל עיאל ומשום סבי ויאל חל ככול משאל ר"ל מהני החיל חוס המירר ללח חל ככול
משאל דהיינו ללמטה של ככול וחוס המירר הך ממערב למזרח לכך כתיב ואל עכ"ל : (ביאור דבריו מה שכתוב
וחוס המירר הך ממערב למזרח ר"ל כיון שהגיע צבול המזרחי של אהרן ללפון בני . שוב החזיל צבול המזרחי
להתמקם למעלה ממזרח כעין רעוה . דהיינו ארכוה ממזרח למערב וקצרה מלפון לדרום ועבר אורו הרעוה
למעלה למזרח כמד חל המקצוע שמכרו בפסוק כ"ח עברך ורחב והמון וקצו על ידון רכב כל זה יאל חוס
המירר מהני עד ידון ומלא בני הוא במערב הרעוה וידון הוא במזרח הרעוה וזה שכתב בלשון הך ממזרח
למערב ומכל מירר עדין מירר כלל חל ככל ממירר המזרחי שלו עד כאן) : עוד חס לשון וידון היה סמוך
לזבולן כמו שכתוב וירכבו על ידון ומה שאמר בפסוק כ"ח ורחב כלל או רמז שאלל חס כמו שכתוב עד רחב לזו
חמ"ז שזה היה במקצוע פנייה מערביה והוא שאלל לקמן כס' למ"ד . ועומה ואסירי ורחב זה היה סמוך לחמת עכ"ל :
פסוק כ"ב ושם הצבול וגו' זו לשון ר"ל מידון החיל חוס המירר של הרעוה לשון מלפון לדרום עד מיר
מכר לר אר ידון היו סמוכין כמאלך יום : ומה שאמר הפסוק ושם הצבול ר"ל מירר חור והחיל חוס
המירר ליתך ממזרח למערב דרומה לרעוה לחוסה ומתוסה לכיב ומכסה לים אגדול . וזה שאמר הכתוב והיו
מולאיתו הימה מחבל אחיבה ר"ל מאחיבה שהיא כויב היה אולך מולאם הצבול הימה ר"ל לים אגדול ופי' שחבלי
אחיבה ר"ל גורל כויב כמו חבלים נאלו לי בנעמים עכ"ל :

פסוק ל"ח ועומה ואסירי ורחב זה לשון ר"ל ערים חלס היו אצל ים אגדול במערבו של אשר ורחב היה
מקצוע מערבים פנייה אל חס עכ"ל :

פסוק ל"ג ויהי צבולה זו לשון צבול בני נחלי לא הולך לפרש לפי שהיה גורלו במירר אפן ארץ ישראל וכבר
מפורש מאלס פשטי רק ממקום שהחיל מירר דרומו ממזרח למערב ועד היכן הגיע צבול לארבו
הולך לפרש לכן מקור עד והיו מולאיתו הירדן שמירר דרומו החיל להלאה הכנרת דהיינו מסידון וזה שכתוב
בפרשת חולת הכרית ים ודרום ירשם ר"ל ים כנרת ועוד לדרומו של כנרת עד הירדן כנרת ואל
פסוק ל"ד ושם הצבול אורח ספר זו לשון ר"ל מן הירדן שב חוס המירר ממזרח למערב לחוסה ספר ואל
משם חקקה ר"ל ועוד יאל חוס המירר ממזרח למערב לחקקה ופגע צבולן מעבד ר"ל שנגב נחלי
פגע צבולו של זבולן עד כאן לשון : ומ"ש ובקשר פגע מיה הוא פסוק ר"ל מערב נחלי פגע במזרחו של
אשר : ומ"ש וביהודה הירדן מרחק השמש לא פירס סמך קצו ארץ כלל בזה ובחמת אינו מוכן כלל : לפי
השמות הפסוק ירד ממזרח נחלי פגע ביודם ויכרדן וזה ודאי אינו כי ארץ שיהך צבול בני יהודה אלא מרח
נחלי נהרי כמה עבדים מסיקים בנייהם שיהיה במירר דרומו של ארץ ישראל והפלי במירר אטע ועד
הירדן לא היה כלל צבול יהודה רק צבול בנימין כמו שמתאר לעיל צבול יהודה ולרדף עיון גם אינו מוכן
ההלאה הצבול שהחיל הפסוק לפרש צבול נחלי בפסוק ל"ג . ויהי גב לשם מחלף מאלון וגו' עד לקיים בליים
מירר חושב הפסוק אופן שפירוח אש מירר מרחק לבד ומחיל ממקצוע פנייה מערביה ומתב עד וסיו מולאיתו
הירדן א' שחבלי צבול כל השלש מירר דהיינו מערב אפן מרחק עד שנת הירדן למקצוע דרומית מרחק :
פסוק מ"א ויהי צבולו נחלם וגו' זה לשון ערים אלה היו חל יהודה כמו שהשם ביאורם מ"ר
אשר

ביאור הגבורין

לבר ליהודה ילפי נשיה חלק מי יהודה רב לטיבן וטלו בני דן גם ק גורלו כמו נחמה ליה
 עיניו בני משעון וכן כחב רש"י כיוצא בזה מ"ה : ומ"ש בפסוק מ"ג אלון והמחנה ועקרן ערס אלה סיו ג"ל
 על יהודה כמו נחמה ביהושע ס"ו ועבר המנה וגו'. וב"ש רש"י נחום הכרזה שזן וטל נחמה נחמה
 מערביה מערבו: ובגמיה כ"י. ולא ספקו להם כלו ולהמו עם נפש והיא בלבונית מורחית נמאל במחשבת רש"י
 עקרן היה בלבונית מערביה לא"י ולפי הנראה היה עקרן גבול יהודה בשאר דרום לא"י ואפשר לומר עמ"ש רש"י
 לטובה מערביה ר"ל ליהודה אך אין לבון רש"י משמע כן מיכן אפשר לומר לפי במדרשילם עד כהר פרס שהוא
 לטמן ח"י היה כ"ו יום כדלחיה במכתב הענייה דף י' והרן ישראל היה ארבע מאות פרכה נמאל מלשון יהודה
 נחם היה יהובלים לדרום לא"י היה כ"ה יום ומדרשילם והלחה היה מיזר יהודה מרחיב לעקרן לטמן ח"י ומיזר
 י"ל על עקרן שהיה בלבונית מערביה לא"י לפי חלק רוחב הארץ אי נמי י"ל לומר שכל עקרן היו האה נדחיסת
 מערביה והיא של יהודה והלחה בלבונית מערביה והיא של דן מיזר כחן משמע שהוא עקרן פאלל המנה שיה
 פמטין זה לזה כה"ש יהושע ס"ו והלון ועקרן והמנה: וב"ש רש"י ויעל בני דן ויהמו מכ נפש ולשם סיל
 מערה פמיה כדלחיה כב"כ דף ע"ד ולשם סוף לכתב כה"ש יונק מן הכבן והיניע גבולם ממשן עד מקלט
 מרחקים לטורים לא"י ועד מקום שהינדן הופל בכרם ומתקרב לא"י עד כלן לכונו ספר קרוי ארץ טלית נב"ד
 גבולי ארץ ישראל של ספר יהושע והא לך טליו של הגבולין הועמק במסר קלי ארץ :

ביאור בנין העתיד סימן ב'

הגם הלום ראיתי אתרי רואי גודל מעלה העוסק במקרא כרת בנין הבית
 העתיד תוב"ב וביד האיש קנה המרה והיא עוכד בשיעור להעלות עליו כעשרת
 תפארת עוסק בבנינה כאשר דראתיך בעיניך ויטבה למעלה בפ"ב משער
 הניוצץ בשם ימרונו ועי"ש :

והנה פ"י רש"י ז"ל עוסק כי ימצאנו בגודל הקצור בפרושו אשר לוח
 הערתו בקדושה קם אתריו ובנה בית הסלוא למלאות דבר קרשי הגאון בעל
 תוספות י"ט בספר צורה הבית שחיבר ואף גם זאת כעם בארה היא הבאר
 הטיב דבני דרוו שלכם רחב כפתרו של אולם אבל אגן אם דראשונים וכו' .
 לכן בכדי לזכות את הרבים אנשים כערכי אכרתי אלכה נא ואכפתי באמרים
 אתרי הקוצרים ביאור קצר מבעל צורת הבית וספר מצודה דוד ושמו אחרם
 איש איש על דגלו באותה על סדר הפסוקים ובקצת תוספת ביאור בעיה בכדי
 שיהא פ"י בנין יחוקאל עורך בטיב פירושו כשולחן הערוך וכוכן לאכול לפני
 כל האדם וכל אדם יקח מן המוכן לפניו להבין ולדרות את צורת הבית בכל
 מצאיו ומובאיו ולא יצטרך לחפש אתריו אנה ואנה . היום הזה אהל . בעור
 הנוחר . ולא איהל . ינכני משגיאות אשר רבי זורל :

פסוק ב' סוף פסוק ועליו כרצונה פיר מונב . פ"לרה הכיה סעיר כדרום וכניה נאמן כמו נחמה נחם ססר :
 פסוק ד' והנה מוכה מבחון לניה זה תומס נמוס והיחה מרובעת המסה עליו קיים וכל קיש מה אמות וכל
 אמה ולמה ופוסה נחמה בה המנה . וימד לה רחב כניון . כלומר עוני המומס קנה אחד וקומס קיש
 אחד נחמה ז' היחה נמוכה משניו כל כהחלים משיו עם היו גבוסיס חוץ מכותל מזרחי שהכסן שהורף לה הכסן
 שומד כסר הממשה ודחאס פחה הטיכל מ' . כן כסר רש"י ז"ל אף על פי שיש להבין שמה הכתוב שסניב כל סר
 פניה היחס הממה ז' ומכנה לא כלכד למראה לכן מתחר נכרי היה פני נחמות במקלה דומה לוח כניון לכן כד"ל
 רש"י ז' שפסוק כגורסם ולא סילק. כין כנין לננין אחריו כאלסר לפרס שהכתוב מסכים לננין הסווס שצרי נחמה
 היה עומד כגלמד מענינו :

פסוק ו' ויבא אל עמר אשר פניו דרך הקדימה ויבא כמעלתו פשיטו סבר הולך ועלה מן המומס נמוכה שנקרא
 היל כניה פני עד עורה נשים וכורה נשים החלל שלה ממורה למערב לורך שלה מאות ובכפס עמר
 אמות ורחבה מלפן לדרום שלה מאות ופרס עמר אמות והמחה הסוקף לה החלל סווס ענינים שפס אמות וכלמה
 כותל מזרחי היסה פחה חל"ס עמר אמות נמאל סנפאר מן השלם מאות ופרס עמר אמות כסיפס אספס קר"ל
 אמות מכלן קר"ל אמות מכלן . (ז"ל ספר מזדה דוד) ודע כלל אחד שחלל עורה נשים סווס ממאה למערב
 שלה מאות ותכנה עמר אמות ומלפן לדרום היה שלה מאות ופניס עמר אמת חלל ונצרך שחלל סווס של עורה
 נשים סווס נכנה כמות עורה ישראל והסילס וסטיכל וקדמי קדשים וכל סתלים וכלמטס ובה אחר כל פנייה
 סח"ל עדין ושאר פניו מלפן הכותל של כל הבניינים ס"ל עד לאון כותל של עורה נשים כתי סיעור שפסוק
 כפסוקים עדין כדרום נפאר כתי סיעור ס"ל שפאר נאמן וכן ממורה של עורה ישראל עד טמל הסומרי של עורה
 נשים נכר מקום פניו כפי המישור שפאר נמאר עמר מלפן עורה נשים עד סווס עורה של
 עורה נשים נפאר גם כן מקום פניו כפי סיעור המבולר כפסוקים ופ"ן ישראל המקום המנוי כניניו עד
 טמל

ביאור בנן העתד

יז

חמל המצרי של עזרה נשים שיה - של המקום הפנימי שמגיע עד כחל המצרי של עזרה נשים הם **עזרה** מן הספוקים וכמו שמצוה גם כן בספר זרה הביא ע"כ ספר מצוה דוד, ובספוק י"ט אשוק בע"י **לשן זרם הבית זרם** :

פסוק ד' ויהי לה אולם העבר מסתם . והיא בלישמו לז פסד דכיתו לז עזרה ישראל ומשך בלישמו מן המורה למרוב כיתה שמונה אמות :

מסך מ' וחלו . דייטע איגנות עגולין עשין מלכתי גימ ושמדן כפחה של אולם אחד מימין ואחד משמאל במקום סיפס במקום מיוזות ועובין מדרום לשון קנה אחד לכאז עובי המורה של אולם כמו שפירש ר"י בספוק ז' אך עובי עיגול מן המורה למערב היה רק עמי אמות ועם משך שמונה אמות של אורך הכתלים הם עשר אמות ממורה למערב ומלא עובי הכתלים של אולם זה הן הכתלים קן הסיפס עובין ששה אמות מן השמן לדרום והלל שלו מן השמן לרוב סיפה של עשרה אמות שזו הכתלים שלו מרובים מן המערב אולם והי מבין ואמה והי מבין :

פסוק יו"ד וחתי השער דרך הקדום שלמה משה וגי' דע שביתם האולם ה"ה מבחון לז מורה נמוכה שלמה בשון השער והלכה כדרכו השער הלל של כל אחד ואחד ק"ס על קנה וכתלים עבין האולם עבין

חמש אמות והכתלים האולם היו משוכים מהשער שפי אמות והי וכן הדומים ומלא עובי כותל הדרומי של החל הכתלים של המצויים ועובי כותל האולם של אולם שפוח אלא השער מנפנים כ"ל לים זה כנגד זה שכותל אולם

עובי ששה וסולל החל המסך והוא נמשך אמה אחת למך כנגד עובי כותל האולם וכן לדרום הוא לשיך ומלא שחל החל הכתלים של המצויים הכתלים כנגד כמות עובי כותל המצוי של אולם מנפנים וכן הדומים כנגד כמות

עובי כותל הדרומי של אולם זה פירש בספוק י"ב וגבול למי החלום אמה אחת וגי' והוא שם אמות משה ושה אמות משה דייטע החלל היה משך שם אמות משה דייטע מהחלל של אולם מנפנים :

פסוק י"ג מנג החל לבד ז"ל מצדד לבד ר"ל כי מנג היה מונח על הלל האולם ולא על עובי הכתלים ע"כ. וכן מובאר בערש הבית . פחה כנגד פחה . הכל כמו פ"י רש"י וכן בכותל המצוי הדרומי של עזרה נשים

היה עשוי שער ואולם ופחים הכל כמנחה כותל המצרי אלא שלא היו מכוון בחלום כמו בכותל המצרי כי הכתלים של העברים הללו של כותל המצוי והדרומי לז מורה היו ק"א אמות כמו בכותל המצרי אבל הכתלים

של זר מערב ס' וק"א אמות וחלל הפערים שער בין הכל שלם מלוא ותבנה עשר אמות של החלל :

פסוק מ"ז למערב פנים פנים . מצדד דוד ר"ל מל' הכתלים . של פחה הכתלים . וי"ט מן האמות ר"ל וכן היה לכל האלמנות בזהמורה הים (והמורה פנים פנים) ועוד היו חלונות לכתלים הים שמה ומה

וי"ו פנים לכותל הפנים והיה כותל עזרה נשים שהיה פניה לז והיה להם לכותל מאחריהם עד כחן אמות : **פסוק י"ז והנה לבנות** . מצדד דוד ר"ל עומדה בהלל עכ"ל :

פסוק י"ח והלמנה אל כחף העברים לשמות אורך העברים הלמנה המצויה עד כחן אמות הפסוק והיה נקראה למנה ללמנה פניהם הכל כמו שפי' רש"י עד כחן אמות . מצדד דוד הלמנה המצויה ר"ל המצויה

הלמנה היה מכוון מול גובה הכתלים דייטע המצויה אמה מן הקרקע ובתבנה למנה ולפסוק עולם עכ"ל :

פסוק י"ט ויהי רוחב מלכתי העבר המצויה וגי' זה עשר של עזרה נשים ונקראה המצויה לפי שהיא בפיפוי הכר ויהי מוצר ישראל (לפי הפירש שפניו מכוון מזה אמה) והוא שפניו הוא עזרה ישראל

והיה עוד בחלום רוחב הלל של עזרה נשים והיה לו שלש כתלים מורה לשון דרום ועיבין שלש ששה אמות וחללי משה על מזה כמלא שחלל ועובי כותליו של לשן דרום הוא אמה ושנים עשר אמות בחלום הלל של עזרה

נשים ובאר משום אמות ושנים עשר אמות של חלל עזרה נשים מל' : אמה לז דרום אמה ח' לז לשון ומחלל כלל אמות ובבנה עבר אורך של עזרה נשים היה כמו כן מלא אמה לז מורה של עזרה נשים וכותל מורה של עזרה

ישראל היה ששה וחללו משה הרי שם אמות וששה מלא נמשך לז עשר ממה ואחד עשר אמות ובחלום הלל של עזרה ישראל לז מורה לשון דרום היה ג"כ כן עברים והאים וחלל זרם כמו בעזרה נשים ולא היה שום

שישי אולם שאלו של עזרה נשים לז עזרה נשים ואלו של עזרה נשים לז חון ומלא שיה אולם כנגד אמות ודבר מן הוח זה עזרה נשים . ועוד ז' לבונו ובאחד שפני עברים (ר"ל החלומה של עזרה נשים)

מזן מחלי הכתר ולא בין הכתלים שחלו היו בין הכתלים לא היו גדלון לחון שלל משך בלישמו האולם דק עשר והוא היה ששה ויחללו המורה הרי בלישמו החל עש כותלו אמה ויורה מכלולו ולכן נראה שם לז בעזרה נשים :

היה חון מן הכתלים וכותל האולם לבני כקנה החל כנגד כותל ויזל אמה ויורה שכותל אמות היה ששה והיו הוא משך החלל השער חלה ומחה החל וכן מבין שיה ע"כ אורך האולם שלש עשר אמות באינו של עזרה נשים . (המורה דוד) (מחון מלה אמה) ר"ל מחון למזר המצויה והוא החלל של עזרה נשים ממורה למערב עד כותל ממורה של עזרה נשים :

פסוק כ"ה מלוד . והלמנה לו . ר"ל לכל אחד מה אים ולמלואו ובס להלל פנים פנים . ר"ל שפי פכרין כוח ומחה עכ"ל :

פסוק ל"ד ואלמנה פנים פנים . פירש רש"י ואלמנה היא מנפנים כי האולם היו מנפין ובמה האים וכתלים ומחה עשר אמות של אורך השער עליהם לבישים ומה אמה מן נדך לדין המורה פנים .

(והמורה היתה שפוחה שלו היה בלישמו ושם של שלש ונשים היה נדון כמלא חלל של עזרה נשים וכתל כותל שפחה מן המורה למרוב כמותו . שפחה בלישמו ולרבע ממורה המורה לכותל המצויה של עזרה נשים ישראל ובמה)

